

ERBESTETU BATEN AUBENAK.

Biyotza penaz, anima triste,
 Begiyak malkoz beterik,
 Emen nago ni, pentsamentua
 Jayotz-erriyan josirik.

Emen nago ni, penaz ta miñez
 Sort-erriyari begira;
 Nago, joan nairik aur nitzanean
 Jostatzen nitzan tokira.

!A zér pena dan egon bearra
 Sort-erritikan aldenik!
 Dirudi, batek ez daramala
 Berekin miña besterik.

Ikusten ditu chori pollitak
 Chorrochioka sasiyan;
 Ikusten ditu belcharg¹ ederrak
 Pozez bustitzen ibaiyan;

T^r alaz guztiyaz, pena bakarrik
 Sentitutzen du barruan,
 Josirik dauka sort-erriyaren
 Oroitza bere goguan;

Josirik daukan eran, choriyak
 Kabichoaren oroitza,
 Dirudiyela sort-lurrarentzat
 Bakarrik dala bizitza.

¡Nork lezakean aizechoaren
 Egaan bitartez itzegin!
 ¡Nork lezakean erri maitea
 Eramatea berekin!

Au banezake, nere biyotzak
 ¡Zér poza luken sentiko!
 Au banezake ¡nola liraken
 Nere begiyak piztuko!

¡Zér otsarea² ¡ai! litzakean
 Sutuko nigan orduan!
 Zér atsegiña, zér poz aundiya
 Sentiko nuken barruan!

¡Jayotz-echea, bere gañean
 Ikusitzen dan mendiya,
 Sort-uriyari muñ-egiñikan
 Igarotzen dan ibaiya.

Ezpañ legorrak busti giñuzen
 Iturri leyar urdiña,
 Itzal gozoa ematen zigun
 Zuaitz ostotsu liraiña.

Ogengabeko³ aurtasunean
 Ibiltzen giñan zelaiya,
 Nola jostatzen giñan-ikus
 Zuen mendiska parkoiya...⁴

Danak ¡bai! danak, maitaró guziz
 Dauzka biyotzak gorderik;
 Beti berakaz oroitutzean
 Tupotzka dago, pentsarik.

Ainbat maitatzen dituen gauzak
 Emendik urrun daudela;
 Jendetartean egonagatik
 Bakar ta triste dagola...

Zergatik ¿nola poztu liteke
 ¡Ai! erbestean biyotza?...

Nik, beintzat, ez det sentitzen ezer
 Ezpada pena mingotza.

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

Santander-en 1884-ko Jorraillean.

(1) Cisne.—(2) Entusiasmo.—(3) Inocente.—(4) Risueño.